

Εμπρός! Απολαύστε τις δωρεές!

[Ορθοδοξία](#) / [Θεία Λατρεία](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

«Τὴν μεσότητά τῶν ὅλων καὶ τέλος ἔχων, καὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἀναρχὸς περιδεδραγμένος, ἔστης ἐν τῷ μέσῳ, βοῶν· Τῶν θείων, θεόφρονες, δεῦτε δωρεῶν ἀπολαύσατε» (ὠδὴ δ΄ εορτῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

(Ἐχοντας στα χέρια Σου τὴ μέση τῶν ὅλων καὶ τὸ τέλος καὶ διακρατῶντας γερὰ ὡς ἀναρχὸς καὶ τὴν ἀρχή, στάθηκες στὸ μέσο τοῦ Ναοῦ φωνάζοντας δυνατὰ: Πιστοὶ τοῦ Θεοῦ, εμπρός ἀπολαύστε τὶς θείες δωρεές).

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐπιμένει στὴ μεγάλη Δεσποτικὴ εορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς – τονίζει πολὺ ἐντονα τὴ θεότητα τοῦ Κυρίου καὶ τὴν πλησμονὴ τῶν ἀγαθῶν ποὺ μας ἔφερε: μέσα στὴ σκοτεινιά τοῦ κόσμου νὰ ἐλθεὶ καὶ πάλι τὸ φῶς· μέσα στὴ σαπίλα καὶ τὴ φθορά νὰ ἀνατείλει καὶ πάλι ἡ ζωὴ, ἡ ἀνοίξη καὶ ἡ ἀφθαρσία! «Ἔθνη κτυπήσατε παλαμάκια. Ἑβραῖοι θρηνήσατε...Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Θεὸς μας ποὺ ἔδωσε ζωὴ σὲ ὅλους ὅσους πίστεψαν στὸ ὄνομά Του» (ὠδὴ α΄) διαλαλεῖ ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης ὡς ξέσπασμα τῆς χαρᾶς του! Καὶ πράγματι, αὐτὸ δὲν εἶναι ὁ Χριστὸς γιὰ τὸν κόσμον, παγκόσμια καὶ διαχρονικά; Εἶναι ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός, «τὸ Α καὶ τὸ

Ω», «ο πρώτος και ο έσχατος» κατά την Αποκάλυψη· «ο εξ ου και δι' ου και εις ον τα πάντα έκτισται» κατά τον απόστολο Παύλο· κυριολεκτικά «ο Ων», ο «εγώ ειμι», ο Γιαχβέ της Αγίας Γραφής, Παλαιάς και Καινής Διαθήκης· ο «δι' ου τα πάντα εγένετο» όπως το ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεως.

Αυτό δεν τονίζει και ο άγιος υμνογράφος, μεταξύ άλλων, με το παραπάνω τροπάριο; Βρέθηκε ο Κύριος στο μέσον του Ναού, όταν ήταν η εορτή της Σκηνοπηγίας, πριν από το Πάθος Του, για να τονίσει στους Ιουδαίους ότι ο ίδιος είναι ο απεσταλμένος του Θεού Πατέρα, Εκείνος που μπορεί να τους ξεδιψάσει από τη δίψα που ένιωθαν λόγω της αμαρτίας, να τους δώσει τη Ζωή, όπως και το νερό είναι ζωή για τον άνθρωπο - δεν είναι τυχαίο ότι την ίδια αλήθεια ο Κύριος και μετέπειτα η Εκκλησία εξαγγέλλει με τη συνάντηση Εκείνου με τη Σαμαρείτιδα γυναίκα, τη μετέπειτα αγία Φωτεινή. «Το νερό που εγώ θα σου δώσω, θα γίνει για σένα πηγή που θα αναβλύζει μέσα σου την αιώνια ζωή». Κι εντελώς φιλόανθρωπα θα πει και άλλοτε: «Αν δεν πιστέψετε ότι πράγματι εγώ είμαι η πηγή της Ζωής, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας» - ο λόγος Του, ο κάθε λόγος Του αποκαλύπτει την αιώνια ζωή, συνιστά έτσι την έκχυση του διαρκούς ελέους Του στον κείμενο μέσα στην πονηρία και στα δίχτυα του διαβόλου κόσμο.

Η αποδοχή της πίστεως στο πρόσωπό Του, πίστεως συνεπώς και στον Θεό Πατέρα - «αυτός που αρνείται τον Υιό αρνείται και τον Πατέρα» κατά τον λόγο και πάλι της Γραφής - αποτελεί και το κύριο έργο του ανθρώπου στον κόσμο. Μπλεγμένοι στις αμαρτίες και στα πάθη μας, θολωμένοι από την προσκόλλησή μας στα αισθητά και υλικά πράγματα αδυνατούμε συχνά να δούμε την προτεραιότητα, ότι

ο Κύριος έλεγε: «Ζητείτε πρώτον την Βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην Αυτού, και όλα τα υπόλοιπα θα σας προστεθούν στη ζωή σας». Η προσήλωση στον Κύριο και στις άγιες εντολές Του είναι αξιολογικά το πρώτο στη ζωή μας, γιατί είναι αυτό που μας δίνει νόημα και δύναμη, ακόμη και προς υπέρβαση του φόβου του θανάτου. Και ο Κύριος δεν το απέκρυψε και δεν το αποκρύβει: «Να εργάζεσθε – λέει – όχι πρωτίστως για την τροφή σας που χάνεται, την υλική και αισθητή, αλλά για την τροφή που έχει αιώνιο χαρακτήρα». «Και τι να κάνουμε για να εργαζόμαστε τα έργα του Θεού;» ρωτούν οι Ιουδαίοι. Για να πάρουν τη συγκλονιστική απάντηση, κι εκείνοι και διαχρονικά όλοι οι άνθρωποι μαζί τους, ότι «Αυτό είναι το έργο του Θεού: να πιστέψετε σ' Αυτόν που απέστειλε Εκείνος».

Η πίστη στον Χριστό: την αρχή, τη μεσότητα και το τέλος του κόσμου, την πηγή της Ζωής, είναι η αληθινή εργασία του ανθρώπου. Κι αυτό προϋποθέτει ότι ο άνθρωπος δέχεται την αγάπη Εκείνου που τον έχει προσλάβει και τον έχει κάνει κομμάτι του εαυτού Του. Η δήλωση του αποστόλου Παύλου είναι παραπάνω από σαφής: Τι ζω ως άνθρωπος με το σώμα μου σ' αυτήν τη ζωή; Την πίστη του Χριστού που με αγάπησε και παρέδωσε τον εαυτό Του για χάρη μου. «Ο δε νυν ζω εν σαρκί, εν πίστει ζω τη του Υιού του Θεού, του αγαπήσαντός με και παραδόντος εαυτόν υπέρ εμού». Πίστη στον Χριστό ως τον Θεό που ενανθρώπησε σημαίνει ότι βρίσκομαι μέσα στην αγάπη Του και στην ίδια φορά και πορεία ζωής συνεπώς μ' Εκείνον. Κι αυτό θα πει συσταύρωση μαζί Του. Ο απόστολος Παύλος για να πει το βίωμά του απεκάλυψε προηγουμένως: «Είμαι σταυρωμένος μαζί με τον Χριστό, γι' αυτό και δεν ζω εγώ αλλά ο Χριστός μέσα στην ύπαρξή μου». Συσταύρωση με τον Χριστό σημαίνει θυσιαστική αγάπη για χάρη του κόσμου όλου, ταπείνωση και εξουδένωση έως θανάτου που φέρνει όμως την Ανάσταση.

Δύσκολα πράγματα που μας κάνουν να καταλαβαίνουμε ότι το να 'σαι χριστιανός συνιστά πάντοτε την απόλυτη εξαίρεση μέσα στον γενικό κανόνα της ευκολίας της αμαρτίας του κόσμου. Αλλά είναι η εξαίρεση της Ζωής στον κανόνα του θανάτου.

pgdorbas.blogspot.com

PERMANENTLY_REMOVED